

Икром ОТАМУРОД

ДУНЕ, СЕНДАН МЕХР СУРАДИМ

Мен сени соғиндим кенглик —
юрагимга хаританги ёз.
Руҳидам бир азоб, додга дод қотдим,
Фамларимнинг ғамили ғамига ботдим,
Соғинчим, билмайман, қайда
йўқотдим,
Мен сени соғиндим кенглик.
Тўргайларим қайд — кўккими кетди,
Қўзигуллар мэҳри заҳорни юти,
Ебонларим йитди, бўйларим йитди,
Мен сени соғиндим кенглик.
Катта иморатлар ичра майдалар,
Қадрини хор аллаб — гангир,
Чайналар.
Бир ҳақ ортидан юз ёлғон қайралар,
Мен сени соғиндим кенглик.
Қўнгли тор қавмнинг толеи пастир,
Сангларни рижимлаб қабарган дасти,
Утиргани фасод, турганни қасдид,
Мен сени соғиндим кенглик.
Сенсиз — на ман гариф, олам-да
гариф,
Кўнглиг чечаклари сўлар саргариф;
Кетаман, ўксигим, сени ахтариф,
Мен сени соғиндим кенглик.

НАВОИЙНИ ҮКИБ

Бу — ўзбакий бир сўзим. Тилини
унутгонлар,
Ўзбакий сўздан кўркув, хавотирда
қотгонлар,
Шуҳрат ҳаваси бирлан миллиатни
сотгонлар,
Навоийга хеш эмас, ҳазратга элдош
эмас.
Тариндай наф ўйлинда мукка тушиб
ётгонлар,
Мақтоворлардан улғайиб, ростдин ерга
ботгонлар,
Диёнатдан гўз уриб, диёнатин
ютонлар,
Навоийга хеш эмас, ҳазратга элдош
эмас.
Сиз билан сан либосин фарқин
аңголмағонлар,
Ҳазрат маъноларининг мағзин
чақолмағонлар,
Кўнглига бино қурган нафси
йиколмағонлар,
Навоийга хеш эмас, ҳазратга элдош
эмас.
Нияти кир, этаги лойға ботиб
ютонлар,
Тож-тахт учун минг ўлиб, минг бора
тириғонлар,
Халқим дей лоғ тўқиб, халқни миниб
олғонлар,

Навоийга хеш эмас, ҳазратга элдош
эмас.
Ибодати белгисиз ул кофири
нодонлар,
Насл-насаби нотайин турланувчи
шайтонлар,
Ўзин беҳутин кўзлаб чопғон
жигблажибионлар,
Навоийга хеш эмас, ҳазратга элдош
эмас.
Навоийдан байт ўқиб, лек рио*
қилмоғонлар,
Шоҳни ялаб, ҳақири назарга
иимағонлар,
Фаросат не, фаҳм не, раббано,
билимағонлар,
Навоийга хеш эмас, ҳазратга элдош
эмас.
Элининг ғам-қайғуси белини
букмағонлар,
Юртнинг дод-армони белини
букмағонлар,
Қадрини уқмағонлар, шаънини.
Навоийга хеш эмас, ҳазратга элдош
эмас.
Навоийга хеш, элдош: Қодир ила
чўлпон,
Навоийга хеш, элдош: муруваттав
имон,
Навоийга хеш, элдош: қаромат ила
турон,
Навоийга хеш, элдош: меҳр ила
мусулмон.

* Рио — амал, риоя маъноларида.

Пойда соғинчлар ухлаган ўйнинг
Эшиги гийқиллаб очилар бир кун.
Ииртилиб соғинчининг қирқ ямоқ
тўйни —
баридан тирқираб сачрайди сукун.
Юрагим оркага тортади шуница —
шувиллаб кетади, сўтилиб кетар.
Шифтларда, тортанак тўр тортган
индан —
минг йиллик армонлар тўкилиб
кетар.
Лоларанг бўёқлар намиқиб, тўнгис,
гуллаган деворлар сўйирлар хол-хол.
Ичкарида қатрон бойлаган мунгни
силтаб ташқарига ирғитар шамол.

Ойнинг ойдин сутини ишар —

қурбақалар масиқиб.

Етти қароқчи отини қичар,
Сомон ўйли — дон юки.

Атиргуллар дудогида нам,
Юлдузлардан томар ийиклар.

Гўрўғлини тушнида ёрам,
Қайсни қучиб ётар кийиклар.

Сассизгина кулади бутлар
Чириб кўхна пояси.

Қаердадир дайдиган итлар
Талашади ойнанг соясин.

Инобат НОРМУРОДОВА

ДОҒЛАРЖА ОҒАГА ИЗХОРИ ДИЛ

Нурсрат КАРИМ
(Фозил Ҳусни Доғларжа ҳозирги
турк-шоири)

Дерлар кимда кўп бўлса тоқат,
Насиб бўлур эмиш саодат.
Бизнинг элини яратган тантри,
Берган экан ганижи сабрни.
Кимда бўлса сабру ҳаноат,
Унда бўлур чексиз итоат.
Шул ҳаноат фоғ бўлиб йўлга,
Кишин солмиш оёғи қўлга.
Шундан кўчиб итдек кезмадик,
Кўнгил ипин юртдан узмадик.
Тош-бошларга ёғдириб, оғат.
Муте қилди бизларни тоқат.
Гарчи бизлар роҳат кўрмадик,
Саховатни зинҳор қўймадик.
Илонга ҳам тортиқ қилип пўст,
Тўнсиз қолиб бўлдига мәҳмандўст.

Бизда мәҳмон отадан улуғ,
(Келса ҳамки совфасиз қуруқ)

Канда бўлмас шарқона одат,
Беҳад кўпидир биздаги ҳиммат
Аввал бериб ўйнинг тўрини,
Сўнг бўшатдик ташқи сўрини.
(Оч ётса-да бемор тогамиз)
Ранжимасин мәҳмон оғамиз.

Не истаса эплаб йўлуни
Биз овладик оға кўнглини
Замонасоз бўлиб замонга,
Ховли-жойни бердик мәҳмонга

(Гарчи бизга у раҳмат демас,
Гина қилмоқ одобдан эмас)

Ҳечқиси ўйқ бир оз сиқилдик,
Хужраларга бир-бир тиқилдик.

Шукур, мана чиқмай унимиз,
Кечмоқдадир шундоқ кунимиз.

Ахир кимда кўп бўлса тоқат,
Насиб бўлур эмиш саодат?..

МАККОР БЎЛСА ЁВ

Маккор бўлса босқинчи ул ёв,
Бекор тўкмас юртнинг қонини.
У ишлатиб ҳийла-ю, алдов,
Заҳарлайди элнинг онгини.
Маккор бўлса босқинчи ул ёв,
Эл номидан битар шиорин,

Зўр меҳнатга чорлаб беаёв,
Қуритадир элнинг мадорин.

Доно бўлса юртга кирган ёв,
Зар сочиб кўрсатар ҳимматин.
Чексиз сабру тоқатга чорлаб,
Улдиради мардлар журъатин.

Аввал бузиб эзгу эҳромин,
Эътиқодин ўйқ этар тамом,
Еза олмай ҳатто ўз номин
Бўлиб қолур саводсиз авом.

Қор ёнадур топгандা қалов,
Зўр куч билан ечишар тугун.
Бош эгмаса ҳибс этиб дарров,
Совуқ юртга қилишар сургун.

Оғир ишу ноҷорлик бутун,
Боглаб қўяр меҳнаткаш қўлин.
Нола-фарёд чекмасин учун,
Тугиб қўяр ҳаттоки тилин.

Асовларни солиб жиловга,
Юрт забтига тезда ўйл топар
Мансаб бериб юрт анқовига
Улкан юртни тамом қул этар.
Маккор бўлса босқинчи ул ёв
Бекор тўкмас юртнинг қонини.
У ишлатиб ҳийла-ю алдов
Заҳарлайди Элнинг онгини...

Ногоҳ туман тутди ҳавони,
Ногоҳ дилим кезар дарбадар.
Мен ўзимни қайга қўядим,
Сен ёнимда бўлмасанг агар...

Бул кўзимга кўринмас душман,
Бул кўзимга кўринмас дўст ҳам.
Мен кўзимни қайга қўядим,
Қўзларимга бўлмасанг малҳам.

Жоним битта, сен ҳам биттасан,
Жондан, сендан бўлмасман жудо.
Мен жоними қайга қўядим,
Агар сени бермаса худо...

Узундан-узоқ тун хушламади ҳеч,
Бир чимдим уйқуни юлиб олди без.
Хавотир даشتida тик турган кечам —
Тонгача мириқиб ухламаган қиз!

Корону йўлакдан мўлтирап каззоб,
Тўрасин кўтариб усти очиқ уй.
Бостири киради уйимга азоб —
Августининг энг сўнгги якшанбаси тўй!

Шароб тўла гуноҳ, гуноҳ ичинг гар,
Лашкар тузиб йўлларимни кечинг гар,
Тугар бўлсан тугунимни ечинг гар,
Менга сўз денг, сиздан ризо кетайин.

Азалимни толе кимга қарғатмис,
Иўли узун, узун йўлга қаратмис,
Менинг учун тақдир сизни яратмис,
Менга сўз денг, сиздан ризо кетайин...

ОҚ СУВ

Ой энди бошқача, юлдуз бошқача,
Эриниб атроға қарайди толлар.
Кўринмас, соҳилда кўрпача солиб,
Оёғин узатиб ўтирган чоплар.

Безабон кимсадай мўлтирап Оқсув,
Тушда кўргандай болаларини.
Рангиди қони ўйқ бўрганини борар
Ҳар саҳар кўрмагандаларини.

Жонидан ситилар эски ранг — бўёқ,
Кафтида ҳовчулаб бир томчи жонни.

Бир қўли ҳассада, бир қўли билан
Кўтариб катта жата жаҳонни!

Менга сўз денг, сиздан ризо кетайин.

Безабон кимсадай мўлтирап Оқсув,
Тушда кўргандай болаларини.

Рангиди қони ўйқ бўрганини борар
Ҳар саҳар кўрмагандаларини.

Тасаввубу маномяндаларининг «Дил ва бра

да бора» (дилда этиқод ўйқини юла бўлсин),
«Ҳифзулат манавин мон» (Батанинг химо
ялояси монинг белгиси) каби шурорларни боз
тогланган.

Бизнинг юнайтида юнайтида юнайтида

майдонидан юнайтида юнайтида юнайтида

бозтада юнайтида юнайтида юнайтида

ФАН, ТУРМУШ

«ЎЗБЕКИСТОН АДАБИЁТИ ВА САНЪАТИ» ТАХРИР ҲАЙҖАТИГА

Ҳафтамонининг 1991 йил 19 ноъи сонида Нафиса Содиқовнинг «Талон-торож қилинган мулк» деган мақоласи босилган эди. Шу мақолада ўзимининг батъи муҳазазаларимни бейн этишини дозим топдим.

1957—1961 йиллари Ленинград дорулғунунда аспирантурада ўқиб юрганимидан Давлат Эрмитажининг Урта Осиё залини бир неча марта кириб, томоша қилиган. Ҳар сафар кигрангимда Урта Осиё ҳалқлари минг йиллар давомида яратган қимматбахо мемъорликлар, хунармандиларни санъат бойнидаги жаҳон минъесидан мисли йўқ ёдгорликлар, ол-

тин-кумуш, қимматбахо тошлардан ишланган буюмлар қандай қилиб Санкт-Петербург бориб қолганига ҳайрон булардим. Ӯша даврда мустамлакачилар қондасига кўра, зўрлик билаги олиб кетилган халғимга келмаган экан. Адолатсизликка ҳайрон буласкан киши. Бу қимматбахо ҳалқ бойликларинг кўпине босинчи мустамлакачилар томонидан зўрлик, батъи яширин ўйлар билан олиб кетилган ва Эрмитаж залларини бойитиб, беъзатган.

Октябрь инқилобидаги кенинчи? Ҳамма ҳалқларга тенг ҳуқуқ берган «адолатли» социалистик тузум даврида нима учун у буюмларни мустамлакачиларга иштаган? Ҳамма ҳалқларга тенг ҳуқуқ берган «адолатли» социалистик тузум даврида нима учун у буюмларни мустамлакачиларга иштаган? Ҳамма ҳалқларга тенг ҳуқуқ берган «адолатли» социалистик тузум даврида нима учун у буюмларни мустамлакачиларга иштаган?

ТАЛАШ ҲАМОН ДАВОМ ЭТМОҚДА

Тарих фанлари доктори Нафиса Содиқовнинг «Талон-торож қилинган мулк» мақоласини ўқиб, менда бу мақолага кўшишни кўйдагиларни айтиш фикри туғиди.

Маколада асоссан Урта Осиёдан турил ўйлар билан олиб кетилган ва матбуотдан маълум бўлган нобб юйламзандар санаб кўрсатдилар. Ваҳо-ланки, улардан ташкири Урта Осиё ҳалқлари этнографиясида ўзи ён нобб буюмлар ҳам ўйларб қетилган бўлиб, улар Россиянинг турли музейларидаги дарвозаларни таҳоммумлаштиришади.

Ўзбекистоннинг тарихий ва маданий бойликларини та-лаш, ҳеч бўлмагандар, уни йўқотиш, минг давом этмоқда. Фикри-мизнинг далили учун кўйдаги мисолларга ўтибор бернишади.

Шу кунларда эса ташиб кетиш бошқа шангла кирди. 1989 йилнинг август ойида Кашшадор вилояти Йакабог' туманининг Терак қишлоғидан топлигап ишқи ҳумдаги 3850 дондан иборат 6 килограммлик кумуси танғалгар ҳазинаси туман молия бўйими мудири Н. Каримов деган ҳазинасини чакон ҳаракати билан Москвага [Госстрахга] [конун тала-би билан эмиши] жўнатилидаги мисли.

— ўз уйларидан! жабл этиб, норма топшириб, «план бажа-ро» таҳоммумлаштиришади.

1989 йилнинг 25 сентябрьдан 1990 йилнинг 15 сентябрьга таҳоммумлаштиришади.

Министриларга бундай бўйрӯк маданий ва тарихий ёдгорликларни ўқотиш учун кетилишади.

Министриларга бундай бўйрӯк маданий ва тарихий ёдгорликларни ўқотишади.

<p

1968 ЙИЛНИНГ ЕЗИДА Ҳамза номидаги ўзбек давлат академик драма театрининг Фарғонада гастролари бошланиши керак эди. Шу мусобабат билан Фарғона театри жамоаси ўз биносигина бўшатиб берил гастролларини ўшда тизкишига қарор қилди. Уша вактда Фарғона театрининг директори бўлиб ишлаган Узбекистон ҳалқ артисти Яхъон Маматхонов театр жамоасини тўплади:

— Оғайнилар, бир кун минг кун бўлмас. Шундай отахон театризим Фарғонага келади-ю, биз уларни кутиб олмасдан кетиб қосласк уята қўшилди.

Бу гап ҳаммага маъқул келди. Уша куни Ҳамза театри жамоаси катта иззат-икром билан кутиб олниди.

Бир гурӯҳ Фарғоналик санъаткорлар — Таваккал Қодиров, Жалолидин Охунов, Яхъон Маматхонов, Комиликон Баротов, ССРР ҳалқ артисти Шукур Бурхонсон, Марғилон Богрия, бир луқма оғизи тақиси қилишиди. Марғилоннинг энг баҳово марказий қисисидаги жойлашган нийоятда шинам ва гўзал бу истироҳат боргина унинг миришкор, удавабурон, жонқуар мудирни номи билан «бадрiddin bogri» деб ҳам атадилар, марғилонликлар ёзи билан ана шу богда дам оларидилар. Бордаг ўн савжини чойхона бўллиб, энг сўйим ўрдаклар сизуб юрган кўн ёнинг жойлашганди. Санъаткорлар ана шу чойхонада ўтиришига қарор қилдилар. Медомлон келиб ўтиришилари билан еълангиши кийик ташалган бир йигит бир даста иссиқ нон олиб келип дастурхонга кўйди-да, ҳамма билан минг тавозеда кўришиб чиқди.

— Хуш келибизлар, азизлар, — деди-да Шукур ақамга қараб, — меҳмон, Сизни кўрб бошим сомонга етди, қадамларига ҳасонот, қанақа чой касисизлар, памалими, кўкми! — деб сўра-ди.

— Марғилонга келганинмиздан кейин кўк чой ичамид-да, мен ўйда ҳам кўч чой ичаман, қон босиними туширади-да, — деди ақам.

Бироздан сўнг ҳалиги йигит катта лиқопчада лучум чаштоғи олиб келип дастурхонга кўйди. Шукур ақамдан кўзини ўзлади:

— Беодобличил қилаётган бўйсан, кечирасиз Шукур ақа, — деди, — Сизни жуда кўп киноларда кўрганимай, кино-кинода, лекин худонинг марҳаматни қарангни, Фоурина кино экранидан эмас, шундакини рӯпарамда худди ўзинсанни кўриб турмабон, жуда боллап ўйнагансиз-да, ақа, айниска авану Сибирга сурғун киляётганларидан Ҳамзилаге айтиган сўзларингидан ёзъёни беданимга титор киради. Ана шу жойи менга жуда ёқди-да, мэрд, тантни одам шундаки бўлди-да, бироз ўзимани турди-да, яна сўзидан да-вом этиди. — Агер ҳифа бўйлассангиз, айтман, келинингизни кўз ёршидаб деб юрибди, бир худодан бўйлиб, агар ўғли тушиб берса, отини Шукур қўйланы. Ҳудди сизга ўшшиб ҳалининг меҳр-муҳаббатига, иззат-икромига сазовор бўлиб юрсин.

Шукур ақам камсукум, оддий одамларни яхши кўради, чойхончининг бу гапларидан хур-санд бўлбай:

— Илоҳим айтигининг келсин! — деб юзига фотих тортиди.

Жалолидин Охунов ақамга чой узати турб: — Қадрдан оғайининг Мамъуржон Узоқов ҳам ҳозир Мерғонидар, — деди.

— Ҷунекни! Қали, сог-саломатилар?

Ўртага оғизига сукунат чўқди, ўтиришнан бошларини кўзи солиб жум бўлиб қолдилар.

Яхъон Маматхонов ачниб ғалири:

— Мамъуржон ақа анча ўзини олдириб кўй-ған. Бу адолатсизликларга бардош беролмай эззилиб кетди. Одамини дард эмас, хафалик енгид кўяр санан, Ҳабарнинг бордари, Шукур ақа, ҳамма гап тўйдан чиқди. Кимдир тўйга борибди, деб рўзномага фельетон қилиби.

Шукур ақам шу пойт ўз қадрдини кўргиси кетди:

— Теваккал, агар Мамъуржон ҳолисисида бўлса, шу ерга олиб келайлик, нима дайсизлар?

Бу тақлини Йахъон веқадан бўлак ҳамма мъъкулдади...

Комиликон Баротов ўрндан турб:

— Мен бориб олиб келами? Шукур ақам билан ҳам дайдор кўришиб ёзиладилар, — деди.

Ҳамма рози бўлди.

Шу орада хонанда Алижон Ҳасанов келиб

бўлуплар дунёга бир марта келди. Булар туғма истедилар. Бунақада одамларнинг табнати ҳам, фъель-атвори ҳам ўзига хос, сизни ўзимага ўшамайди, нима десам бўллади, — акам бундай қишилар сиймосини ифода этиш учун гап то-полмай колди на ниҳоят: — Ҳа-ҳа, эсқини айт-гандага оғизига қаландарсифат, дарвешшамо бўлди, — деб юборди. (Рўзи унинг ўзи ҳам шундай сиймопардан бирди.) — Бундай одамлар кўзига кўзим, уни кечириш ҳам санъати-миз савоб.

— Энди бу ёнишинг, Шукур ақа, — деб гапни давом этиди Қодиров, Тожикон Шодинов, Бардов, — Тожикон Шодинов, яхши, кўйнинг шугна ўшаша қирика, Мукаррар ақамга қараб, — деб сўраб қолди, — Ҳамма ҳам кетасди. Ҳофизини ўзи ҳам бу фал-ғовурада гоҳ асбаблишаги, гоҳ мийнада кулиб кўйгани сезилиб турарди. Энди ахижга чиққанда, Мамъуржон ақа бирдан тұхтаб колди, қушик ахижда узилиб ҳудди бўзизда қолганде ғордади. У турган ерида чайқалиб орқасига қалқиб кета бошлида, қўлидаги лиқоба өрга тушуб чи-чилик синди. Гандирлакаганин орқасига тисарилди бели билан сўргига сунгий қордил. Шундок ёнбошадию бошини Шукур ақамни тиззасига кўйиб жон берди.

— Ҳай, Мамъур! Сенга нима бўлди! — деб

Шукур ақамга қараб, — миённи узатиш тўйи музосабат билан юрта ош бердик. Тўйга ҳофиз-қардидан ўзигида бирор ғордади.

— Ҳудди ўзларни-ку, таъба, бола ҳам отага шунака ўшакидими-ку. Бу қошлару, бу кўзлар,

шундакини ўзидио олибди-да!

Утрганлар қулиши:

— Буни қаранг, Шукур ақа, сизни кўрадиган

кун ҳам бор экан. — Қувончи ичига сиймай гапидири, ҳам Мамъуржон ақа. — Уч-турт кун бўлди, бир туш кўрибман денг. Жуда катта боғини;

— Ҳудди ўзларни-ку, таъба, бола ҳам отага шунака ўшакидими-ку. Бу қошлару, бу кўзлар,

шундакини ўзидио олибди-да!

Утрганлар қулиши:

— Шукур ақамга қараб, — миённи узатиш тўйи музосабат билан юрта ош бердик. Тўйга ҳофиз-қардидан ўзигида бирор ғордади.

— Ҳудди ўзларни-ку, таъба, бола ҳам отага шунака ўшакидими-ку. Бу қошлару, бу кўзлар,

шундакини ўзидио олибди-да!

Утрганлар қулиши:

— Буни қаранг, Шукур ақа, сизни кўрадиган

кун ҳам бор экан. — Қувончи ичига сиймай гапидири, ҳам Мамъуржон ақа. — Уч-турт кун бўлди, бир туш кўрибман денг. Жуда катта боғини;

— Ҳудди ўзларни-ку, таъба, бола ҳам отага шунака ўшакидими-ку. Бу қошлару, бу кўзлар,

шундакини ўзидио олибди-да!

Утрганлар қулиши:

— Буни қаранг, Шукур ақа, сизни кўрадиган

кун ҳам бор экан. — Қувончи ичига сиймай гапидири, ҳам Мамъуржон ақа. — Уч-турт кун бўлди, бир туш кўрибман денг. Жуда катта боғини;

— Ҳудди ўзларни-ку, таъба, бола ҳам отага шунака ўшакидими-ку. Бу қошлару, бу кўзлар,

шундакини ўзидио олибди-да!

Утрганлар қулиши:

— Буни қаранг, Шукур ақа, сизни кўрадиган

кун ҳам бор экан. — Қувончи ичига сиймай гапидири, ҳам Мамъуржон ақа. — Уч-турт кун бўлди, бир туш кўрибман денг. Жуда катта боғини;

— Ҳудди ўзларни-ку, таъба, бола ҳам отага шунака ўшакидими-ку. Бу қошлару, бу кўзлар,

шундакини ўзидио олибди-да!

Утрганлар қулиши:

— Буни қаранг, Шукур ақа, сизни кўрадиган

кун ҳам бор экан. — Қувончи ичига сиймай гапидири, ҳам Мамъуржон ақа. — Уч-турт кун бўлди, бир туш кўрибман денг. Жуда катта боғини;

— Ҳудди ўзларни-ку, таъба, бола ҳам отага шунака ўшакидими-ку. Бу қошлару, бу кўзлар,

шундакини ўзидио олибди-да!

Утрганлар қулиши:

— Буни қаранг, Шукур ақа, сизни кўрадиган

кун ҳам бор экан. — Қувончи ичига сиймай гапидири, ҳам Мамъуржон ақа. — Уч-турт кун бўлди, бир туш кўрибман денг. Жуда катта боғини;

— Ҳудди ўзларни-ку, таъба, бола ҳам отага шунака ўшакидими-ку. Бу қошлару, бу кўзлар,

шундакини ўзидио олибди-да!

Утрганлар қулиши:

— Буни қаранг, Шукур ақа, сизни кўрадиган

кун ҳам бор экан. — Қувончи ичига сиймай гапидири, ҳам Мамъуржон ақа. — Уч-турт кун бўлди, бир туш кўрибман денг. Жуда катта боғини;

— Ҳудди ўзларни-ку, таъба, бола ҳам отага шунака ўшакидими-ку. Бу қошлару, бу кўзлар,

шундакини ўзидио олибди-да!

Утрганлар қулиши:

— Буни қаранг, Шукур ақа, сизни кўрадиган

кун ҳам бор экан. — Қувончи ичига сиймай гапидири, ҳам Мамъуржон ақа. — Уч-турт кун бўлди, бир туш кўрибман денг. Жуда катта боғини;

— Ҳудди ўзларни-ку, таъба, бола ҳам отага шунака ўшакидими-ку. Бу қошлару, бу кўзлар,

шундакини ўзидио олибди-да!

Утрганлар қулиши:

— Буни қаранг, Шукур ақа, сизни кўрадиган

кун ҳам бор экан. — Қувончи ичига сиймай гапидири, ҳам Мамъуржон ақа. — Уч-турт кун бўлди, бир туш кўрибман денг. Жуда катта боғини;

— Ҳудди ўзларни-ку, таъба, бола ҳам отага шунака ўшакидими-ку. Бу қошлару, бу кўзлар,

шундакини ўзидио олибди-да!

Утрганлар қулиши:

— Буни қаранг, Шукур ақа, сизни кўрадиган

кун ҳам бор экан. — Қувончи ичига сиймай гапидири, ҳам Мамъуржон ақа. — Уч-турт кун бўлди, бир туш кўрибман денг. Жуда катта боғини;

— Ҳудди ўзларни-ку, таъба, бола ҳам отага шунака ўшакидими-ку. Бу қошлару, бу кўзлар,

шундакини ўзидио олибди-да!

Утрганлар қулиши:

— Буни қаранг, Шукур ақа, сизни кўрадиган

кун ҳам бор экан. — Қувончи ичига сиймай гапидири, ҳам Мамъуржон ақа. — Уч-турт кун бўлди, бир туш кўрибман денг. Жуда катта боғини;

— Ҳудди

